

نامراز و شیواز هکانی لاواز کردنی نهیارانی دهسه‌لات له نیو دهولته‌تی خیلافه‌تی ئومه‌وی و عه‌بباسیدا (١-٤-٢٣٢٠/٦٦١-٨٤٧ز)

تویژینه‌وه‌یه‌کی هه‌لێنجر او (ماستر)¹

پ.د.صلاح کابنی اسماعیل¹، م.ی.هیوا محمود احمد²، پ.ی.د.به‌ختیار عبدالله کریم³

به‌شی میژوو/کۆلێجی زانسته‌مرۆڤایه‌تییه‌کان/زانکۆی سلێمانی^{1,2,3}

salah.ismail@univsul.edu.iq¹, hiwa.mithed@univsul.edu.iq², Bakhtyar.karim@univsul.edu.iq³

نووسه‌ری په‌یوه‌ندیکار: پ.د.صلاح کابنی اسماعیل*

پوخته

ئهم تویژینه‌وه‌یه به وردی له‌ی میکانیزم و نامرازه‌ی جۆراوجۆرانه‌ی ده‌مۆلته‌وه‌ی که ده‌سه‌لاتدارانی ئومه‌وی و عه‌بباسی له‌ ماوه‌ی فەرمانه‌رواییاندا بۆ به‌هه‌نگاربوونه‌وه‌ و لاوازکردنی رۆته‌سیاسی و دژبه‌ره‌نایینییه‌کانی وه‌ک خه‌واریج و شیعیه‌ و بزوتنه‌وه‌ و که‌سایه‌تییه‌ی دژبه‌ره‌کانی ده‌سه‌لات، به‌کاره‌یه‌یه‌ناوه‌. شایانی باسه‌، ئهم دوو ده‌ولته‌ به‌هۆی شیوازی گرتنه‌ده‌ستی ده‌سه‌لات و کێشه‌ی روه‌ایه‌تییه‌وه‌، په‌نایان بۆ کۆمه‌لێک نامرازی نهرم و ره‌ق بره‌وه‌وه‌ که زۆرجار له‌گه‌ڵ بنه‌ماکانی ئیسلامدا یه‌کیان نه‌گرتووه‌وه‌، له‌ ته‌مه‌ری یه‌که‌مه‌دا؛ جه‌خت له‌سه‌ر نامرازه‌ نهرم و ره‌قانه‌ی کراوه‌ته‌وه‌ که ده‌ولته‌ی ئومه‌وی به‌کاره‌یه‌یه‌ناوه‌ و، خۆیان له‌ به‌کاره‌یه‌یه‌یانی پرۆپاگه‌نده‌ی نایینی، هۆنراوه‌ی سیاسی، وتاری نایینی و به‌کاره‌یه‌یه‌یانی دوانگه‌ی مزگه‌وته‌کان و تانه‌دان له‌ که‌سایه‌تییه‌ی نه‌یاران ده‌بیننه‌وه‌، به‌ ئامانجی شیواندنی وینه‌ی راسته‌قینه‌ی دژبه‌ره‌ن و دابره‌اندنیان له‌ کۆمه‌لگه‌، هه‌روه‌ها ستراتیژی په‌رتکه‌ و زالبه‌ و هه‌له‌وه‌شاندنه‌وه‌ی په‌یمانانه‌ی کۆمه‌لایه‌تییه‌یه‌کان وه‌ک پاشگه‌زبوونه‌وه‌ له‌ په‌یدانی دڵنایایی (الامان) و دانه‌دان، به‌شیکێ سهرمکی بوون له‌ پیلانی لاوازکردنی یه‌کریزی نه‌یاران. له‌ ته‌مه‌ری دووه‌مه‌دا، تویژینه‌وه‌یه‌که‌ تیشک ده‌خاته‌سه‌ر ئهم نامرازه‌ ره‌ق و نهرمانه‌ی که ده‌ولته‌ی عه‌بباسی له‌ دژی نه‌یاران به‌کاره‌یه‌یه‌ناوه‌، له‌م سهرده‌مه‌دا ئهم شیوازه‌ په‌ره‌ی زیاتریان پێدرا و نامرازی نوێی وه‌ک ژه‌هرخواردکردنی نه‌هێنی و سووتاندنی نه‌یارانی تێدا په‌یره‌موکرا. ئه‌نجامه‌کانی تویژینه‌وه‌یه‌که‌ ده‌یسه‌لمێنن که هه‌ر دوو ده‌ولته‌ به‌رژمۆه‌ندی سیاسی خۆیان خستوه‌ته‌ سه‌روو به‌ها ئه‌خلاقیه‌یه‌کان و به‌ئایینیکردنی ناکوکییه‌ سیاسییه‌یه‌کانیان وه‌ک پاساوێک بۆ سه‌رکوته‌کردنی هه‌ر ده‌نگێکی نارازی به‌کاره‌یه‌یه‌ناوه‌، که ئه‌مه‌ش درزیکێ گه‌وره‌ی له‌ نیوان ده‌سه‌لات و هاوولتیه‌کاندا دروست کردوه‌.

وشه‌ کلێلییه‌کان: خیلافه‌تی ئومه‌وی و عه‌بباسی، روه‌ایه‌تییه‌ی سیاسی، نه‌یارانی سیاسی، پرۆپاگه‌نده‌ی نایینی، پاکتاوی جه‌سته‌یی

1. پێشه‌کی

دوابه‌دوای کۆتایه‌هاتنی خیلافه‌تی راشیدین و هاتنی هه‌ر یه‌ک له‌ خیلافه‌تی ئومه‌وی و عه‌بباسی، به‌پێیه‌ی هه‌ر دوو ده‌ولته‌که‌، به‌شیوازیکی دروست و ره‌وا و له‌ریگه‌ی شوراوه‌ ده‌سه‌لاتیه‌کان نه‌گرتووه‌ته‌ده‌ست، به‌لکه‌ هاتنه‌ سه‌ر ده‌سه‌لاتیه‌کان به‌هۆی هه‌له‌مه‌رج و ره‌وشیکێ نامۆ و جیاوازه‌ بووه‌، هه‌ر بۆیه‌ سه‌روشتی خۆسه‌پاندن و به‌هۆماوه‌یه‌یه‌کردنی ده‌سه‌لات ده‌یه‌ته‌ مۆرک و تاییه‌مه‌ندییه‌کی سه‌رمه‌کیان، ئه‌مه‌ش وایکردبوو هه‌ر له‌ سه‌رمتاوه‌، ژماره‌یه‌ک نه‌یار و ره‌وتی سیاسی و نایینی دژبه‌ره‌ له‌ مه‌یدانی سیاسیدا له‌سه‌ر گرتنه‌ده‌ستی ده‌سه‌لات، دژایه‌تییه‌ی خۆیان بۆ هه‌ر دوو ده‌ولته‌که‌ ده‌ربهرن و دان به‌ روه‌ایه‌تییه‌ی ده‌سه‌لاته‌کانیاندا نه‌هێن؛ له‌به‌رامبه‌ردا، کاربه‌ده‌ستانی ئومه‌وی و عه‌بباسی چه‌ندین رینگا و شیواز و نامرازی جۆراوجۆریان له‌دژی نه‌یاره‌کانیان به‌کارده‌یه‌نا، زۆریک له‌ میاکانیه‌زمانه‌ی دژی ئهم رێسا و بنه‌ماپانه‌بوون که نایینی ئیسلام بۆ فەرمانه‌روایی و ریکه‌خستنی کۆمه‌لگه‌ دایه‌شتوون؛ له‌کاتێکدا ئهم

میکانیزم و شیوازه‌ی ده‌سه‌لاتداران په‌یره‌مویان ده‌کرد، به‌مه‌به‌ستی به‌هه‌یزکردنی پێگه‌ی سیاسی و نایینی خۆیان و روه‌ایه‌تیه‌کان به‌ ده‌سه‌لاته‌که‌یه‌یان بووه‌، سه‌رباری خستنه‌رووی ناروایی نه‌یاره‌کانیان و شیواندنی وینه‌ی راسته‌قینه‌یه‌کان و پاکتاوکردنی جه‌سته‌یه‌کان، هه‌روه‌ک له‌م میانه‌یه‌دا ته‌نها نامرازی ره‌ق (سه‌ربازی) بۆ له‌ناوبردنی نه‌یاران به‌کارنه‌یه‌یه‌ناوه‌، به‌لکه‌ په‌نابروته‌ به‌ر نامرازگه‌له‌ نهرمه‌کانی وه‌ک (پرۆپاگه‌نده‌ی راگه‌یاند، هۆنراوه‌ و داشۆرینی سیاسی...هتد).

2. میتۆدی تویژینه‌وه‌:

ئهم لیکۆلینه‌وه‌یه‌ پشت به‌ میتۆدی (میژوویی-شیکاری) ده‌یه‌ستێت، تێیدا له‌ رینگه‌ی گه‌رانه‌وه‌ بۆ سه‌رچاوه‌ میژوویییه‌ ره‌سه‌نه‌کان و ژێدهره‌ زانسته‌یه‌یه‌کان، ته‌نها رووداوه‌کان ناگه‌یه‌یه‌یه‌، به‌لکه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی خستنه‌روو و شیکردنه‌وه‌ بۆ ئهم ستراتیژ و تاکتیک و میکانیزمه‌ جیاوازه‌ ده‌کات که ده‌سه‌لاتی

۲- بلاوکر دنده‌وی پروپاگنده‌ی (لادان و دەرچوون له ئیسلام)

بهر پښه ئوموييېهكان ځويان به پاريزه‌ي ټاين داناه و پښان
وا بووه دسه لاتداري رهوا و راسته‌قينه و پياده‌كاري ئيسلامن،
هر يو به پخاېرنه بهر پروپاگهنده و چواشه‌كاري ئاينيان وهك
رېگايه‌كي گرنك و به شيوميكي ليزانانه بو سهر كهوت كړدني
نعيار مكانيان به كار هېناوه، ئه‌مه‌ش به مېه‌ستي شتواندني كه سايمه‌تي و
ناشير پكړدني پرووي راسته‌قينه‌ي د ژبه‌ره سياسي و ئاينيينه‌كانيان،
بو نمونه له كاتي پروو به پروو بونه‌وي "حسين بن علي-
كټل/٦٢٦-٦٨٠ز" د، حوسنيان به لادمر و دمر چوو له ئيسلام و
ياخييو له پيشه‌وای موسلمانان، ناوبردووه. (الطبري، ١٩٦٧م،
٥/٤٣٥؛ ابن الاثير، ١٩٩٧م، ٣/١٧٤؛ ابن كثير، ٢٠١٣م،
٨/٢٥٨).

هلممتمی ناشیرینکردن و شیواندنی کسمایتمی، ئهم شنیواره
تەنها نیسانی درموه ی بنه‌مالهی ئومووی نهگرتوتمهوه، به‌لکو
نه‌نیو خودی مالپانه‌کیاندا له‌کاتی مملانی و کبیرکیانی له‌سه‌ر
ده‌سه‌لات له‌ دژی یه‌کتری به‌کاریانده‌هینا، لهم ڕوومه‌ چه‌ندین
نمونه‌ به‌ده‌ی دمه‌کرین، و‌مک له‌ سالی (٦٤/ک/٦٨٤ز) دا‌دای مردنی
یه‌زید و ده‌ستبه‌ر داربوونی مو‌عایه‌ی کوری له‌ خیلافه‌ت، ئهمه‌ و‌ا
ده‌مات له‌ لایه‌ن نزیکان و خودی دایکیه‌وه‌ نوانتوره‌ی لی بن‌ریت،
هه‌روه‌ها سووکایه‌تی‌کردن به‌ خالیدی کوری یه‌زید که‌ په‌یمانی
جیشینی پ‌درا‌بوو، له‌ لایه‌ن "مروان بن‌ الحکم ٦٤-٦٥/ک/٦٨٤-
٦٨٥ز" موه، به‌مه‌به‌ستی ناشیرینکردن و دوورخه‌سته‌وه‌ی، له‌ لایه‌کی
تر موه "یزید بن‌ الولید ١٢٦ک/٧٤٤ز" بانگه‌شه‌ و پ‌روپاگهنده‌ی
زوری له‌ دژی خه‌لیفه‌ی پ‌ش‌ خوی "الولید بن‌ یزید بن‌ عبدا‌لملک
١٢٥-١٢٦ک/٧٤٣-٧٤٤ز" به‌ر‌پایکرد، هه‌تا لهم‌ ڕیگیاه‌موه، پاساو
بۆ ر‌اپه‌رینه‌که‌ی خوی و کوه‌شتی ناوبراو به‌ه‌نینی‌ه‌وه‌. (به‌روانه‌، ابن
عب‌دربه‌، ١٤٠٤ه‌، ٥/٢٠٧؛ ابن‌ کثیر، ١٩٩٧م، ١٠/٢١٩-٢٢٠).

ئامرازىكى دېگەن دژايتىكردىن ئىباران ھۆنراۋەى سىياسى بۈۋە، بىمەبەستى داشۆرىن و ئاشىرىنكردىن ئىبارەكانىان بىكارىنەئىناۋە، ھەر پېر و گروپپىكىش ھۆنەر و ھۆزائاقى خۆى ھەبۈۋە و ھۆنراۋمىان لە دژى يەكرى ھۆنىۋەتەۋە و لەم پروۋە چەندان شاعىر و نمونەى شىعرى بەردەستىن، بۇ نمونە ھەجۈكردىن ئىبارانى ئومەۋى لەلايەن شاعىرانى دەربارەۋە، لەۋانە: جەرىر لە دژى "عبدالله بن الزبير ٦٤-٧٣ك/٦٨٣-٦٩٢ز" وتۈۋىتى: ئەى باۋكى خۈبەيب(ئىبن زوبەير)، لادەر و بىناۋەرەكانت لە دەرۋى خۆت كۆكرەۋە و ياخىبونىكى گەۋرەت بەرپا كرد؛ دەى ئىستا (دۋاى ئەۋەى شمشىرى دەۋلەت تەمىنى كردى) ئايا لەى سەركىشى و ياخىبونەت بەئاگاھاتىتەۋە عاقل بوۋىت؟ (دىۋان جەرىر، د.ت، ٨٣/١، ١٩٠؛ ابن قتیبە الدىنورى، الشعر والشعراء، ١٤٢٣م، ٤٥٩/١).

له لایه کی دیکهوه، وتاره سیاسیه کان وهک داردوستیک یو
لنډان و شواندنې شکو و که سایه تی نیاران به کاره نزاروه، لهم

تۆمەتۈي و غەبباسى بۇ لاواز كۈردنى نەپارەكانيان، پەيرەتۈي كۈردۈه .

3. گرنگی، توہینہ وہ:

بايه‌خى نهم توڤڤينه‌وميه له‌ومدايه تيشك ده‌خاته سهر لايينه جياوازمكاني مملانيى سياسى له ميژووى ئيسلاميدا. گرنگيه‌كه‌ى له‌ومدا چر ده‌بينه‌وه چۆن هيز و ده‌سه‌لاتى سياسى ده‌توانيت ئامرازى جوراوجور (نهرم، رهق) بو پاراستن و مانه‌وى ده‌سه‌لات به‌كاربه‌ننيت، نهمه‌ش تيگه‌يشتننكي قوولترمان سه‌بارت به‌په‌يموندى نيوان ره‌وايه‌تيى سياسى و توندوتريڤى ده‌وله‌ت له‌ سه‌رده‌مى ئومه‌وى و عه‌باسيدا، بېده‌به‌خشيت.

4. یارسیاری توژیینهوه:

تۆڭزىنەمىگە ھەۋدەدات ۋەلامى ئەم پىرسىيارە جەۋھىرىيە
بداتەۋە: ئەم مىكانىزىم و سىراتىراتىنە چىن كە خىلافتى ئومەۋى
و عەبباسى بۆ مامەلەكەت كەلگەل نەيار و دژبەرە سىياسى و
ئايىنىيەكانىدا، دايانرىشتوون؟ ئايا ھەتا چەند ئەم دەسەلاتانە لە
ننويان پاساۋى ئايىنى و پىۋىستى سىياسىدا سنوورى بەھا ئاكارى
و ئىسلامىيەكانىيان بۆ لەناۋىر دىنە نەيار مەكانىيان بەز اندوۋە؟

5. ییکهاته‌ی تویرینه‌وه‌که:

توژینهوهکه، بۆ دوو تهمر دابهشکراوه. تهمره یهکهه:
بریتیه له خستههرووی نامرازه نهرم و رهقهکانی (تووندوتیژی)
بهمنگارپوونهوهی نهیاران له دهولتی ئومهیدا؛ تهمره ی
دووم: نامرازه نهرم و رهقهکانی لیدانی نهیاران له دهولتی
عباسیدا، لهخودمگرت.

تهوهره ی یه کهم: نامراز و شیوازه کانی لاوازکردنی نه یاران له دهولته ی ئومه ویدا (۴۱-۱۳۲ک)

یہ کہم: نامرازہ نہر مہکان

۱- کهرسته‌کانه، راگه‌یاندن

له‌لایهن دهسه‌لاتدارانی ئوموویییه، په‌ناب‌دنه‌بهر هۆکار و ئامرازه‌کانی راگه‌یه‌اندنی سه‌رده‌مه‌که (دوانگه‌ی مزگه‌وته‌کان، هۆنراوه‌ی شاعیران، وتار و په‌یامه‌ سیاسیه‌کان... هتد)، هه‌رچه‌نده ئامرازگه‌لیکی نه‌رم و سیاسیه‌یه‌ بوون، به‌لام بۆ لێدان و شیواندنی وینه‌ی نه‌یارمه‌کانیانی دهسه‌لات که‌هرسته‌یه‌کی گه‌رنه‌گ و سه‌هره‌کی بوون، هه‌روه‌ک دهسه‌لاتداران توانیویه‌ له‌ مه‌یدانه‌دا لێهاته‌ویی و شاره‌زایی خۆیان به‌سه‌لمێنن و هه‌تا را‌ده‌یه‌کی زۆریش له‌به‌کاره‌ینان و ده‌سته‌به‌رکردنی ئامانه‌که‌انیاندا سه‌رکه‌وتوو بوون، به‌ته‌یه‌تی له‌ تۆمه‌ت‌بارکردنی خه‌لیفه "علي بن ابي طالب ٣٥-٤٠ه‌/ک ٦٥٦-٦٦١ه‌" به‌ ته‌یوه‌گلان و که‌مه‌ترخه‌می له‌ به‌رامبه‌ر به‌کوژانی خه‌لیفه عوسماندا، هه‌روه‌ها به‌رکاره‌ینانی وتاربه‌ێژ و دوانگه‌ی مزگه‌وته‌کان بۆ تانه‌دان له‌ خه‌لیفه‌ عه‌لی و نه‌یاره‌ سیاسیه‌یه‌کانی ئومووی. (الطبري، ١٩٦٧ه‌، ٦/٥؛ یوسف العث، ١٩٨٥ه‌، ص ١٠٣).

و دميان نمونه‌ی دیکه‌ی کوشتن و گرتن و نه‌شکه‌نجه‌دان به‌لگن له‌سەر زۆرداری ده‌سه‌لانداری ئومەوی و بێهزییان به‌رامبەر نه‌یاری ده‌ولت. (صلاح کانبی اسماعیل، ۲۰۰۸م، ص ۸۷-۹۱).

۶- دورخستنه‌وه‌ی نه‌یاران و په‌نانه‌دان و برینی به‌خشیان

ئهم سیاسه‌ته‌ زیاتر خۆی له‌ دورخستنه‌وه‌ی سه‌رانی خه‌واریج له‌ ناوچه‌کانی خۆیانوه‌ بۆ ده‌قه‌ره‌ دورمه‌سته‌کان ده‌بینێته‌وه‌، هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی هۆزی (اشجع) به‌هاندانی مو‌عایه‌ به‌رانبه‌ر "فروه‌ بن نوفل" کردیان و توانیان ناو‌براو له‌ کوفه‌ و مه‌در بنین، له‌ لایه‌کی ترموه‌ "زیاد بن ابیه" هه‌مان سیاسه‌تی دورخستنه‌وه‌ی به‌رامبەر "الخطیم الباهلی ۶۰ک/ ۶۸۰ز" په‌یره‌و کرد به‌وه‌ی له‌ به‌سه‌روه‌ به‌ره‌ به‌حره‌ین دوروی خسته‌وه‌ و دواتریش کوشتی، هه‌روه‌ک بێشتر ئاماژه‌مان په‌یکردوه‌.

له‌لایه‌کی ترموه‌، به‌هه‌مه‌ردانی خۆین و پابه‌ندنه‌بوون به‌ به‌لگن و پارێز به‌ندیه‌وه‌ شیوازیکی تر بوو ئومه‌ویه‌یه‌کان په‌یره‌ویان ده‌کرد، هه‌رچه‌نده‌ په‌ناده‌ن و پاراستنی هه‌له‌هاتوو و یاخییان نه‌یه‌تی عه‌ره‌ب بووه‌ له‌ دۆخی جه‌نگ و ئاشتیاد، به‌لام زیادی والی عیراق ئهم نه‌یه‌تی وه‌لانا و په‌ناده‌نی خه‌واریجه‌کانی ره‌تکردوه‌، مه‌به‌سه‌شیش له‌گه‌رتیه‌ری ئهم سیاسه‌ته‌ ئه‌وه‌ بوو؛ هه‌تا خه‌لک بزانه‌ن هه‌ر که‌س و لایه‌نیک له‌ فه‌رمان و گوێرایه‌لی فه‌رمانه‌وه‌ ده‌رجه‌ن و یاخی بن، نابیت په‌نا به‌رین، به‌لکو‌ پروو به‌رووی سزای کوشتن و له‌ناو‌بردن ده‌بنه‌وه‌، هه‌روه‌ک به‌رامبەر "سه‌م بن خاله‌ الهجینی ۷۵ک/ ۶۹۵ز" په‌یره‌و کرا کاتیک له‌ نه‌ه‌واز راپه‌یری، هه‌یج که‌س و هۆزیک ناماده‌ نه‌بوو په‌نای بدات، هه‌ر بۆیه‌ کوژرا؛ له‌لایه‌کی ترموه‌ ناو‌براو پێدانی به‌خشین (العطاء)ی له‌ خه‌واریج و هاوسۆز مه‌کانیان و ئه‌و که‌س و لایه‌نه‌ به‌ری که‌ پروو به‌رووی خه‌واریج نه‌ده‌بوونه‌وه‌، هه‌روه‌ک له‌ وتاریکدا ئه‌مه‌ی دووپاتکردوه‌مه‌وه‌. (البلاذری، ۱۹۹۶م، ۵/ ۱۸۴؛ الطبری، ۱۹۶۷م، ۵/ ۲۳۸؛ ابن الاثیر، ۱۹۹۷م، ۳/ ۶۱).

دووه‌م: نامارزه‌ ره‌ق و توونده‌کان

۱- گرتن و به‌ندکردن

گرتن به‌ندکردن و ده‌سته‌به‌سه‌رکردن، یه‌کێک له‌و نامارزه‌ دیارانه‌ بوو ده‌سه‌لاتی ئومه‌وی دژی نه‌یار مه‌کانی ده‌یگه‌رتیه‌به‌ر، له‌م روومه‌، له‌ ویلایه‌تی (المغیره‌ بن شعبه‌) له‌ کوفه‌، کاتیک هه‌ست به‌ جموجۆل و چالاکی "حیان بن ظبیان ۷۷ک/ ۶۹۶ز" سه‌رکرده‌ی خه‌واریج کرا، والی توانی خۆی و هاو‌مه‌که‌انی له‌ ماله‌که‌یدا ده‌سته‌به‌سه‌ر بکات و بیانخاته‌ به‌ندیه‌خانه‌وه‌، لێرموه‌ والی زیاتر ده‌سته‌کراوه‌ بوو و که‌وته‌ گرتنی خه‌واریجه‌کان و ژماره‌یه‌کی زۆری لێ ده‌ستگیرکردن. (ابن الجوزی، ۱۹۹۲م، ۵/ ۲۰۱-۲۰۲؛ ابن الاثیر، ۱۹۹۷م، ۳/ ۲۷).

له‌لایه‌کی ترموه‌، نمونه‌ی گرتن و دورخستنه‌وه‌ و دوا‌جار کوشتنی هاو‌له‌ی په‌یامبه‌ر (د.خ)، "حجر بن عدي الكندي" له‌ سالی (۵۱ک/ ۶۷۱ز)، که‌ نه‌یاریکی سه‌ر سه‌ختی ئومه‌ویه‌یه‌کان بوو و، شیعیه‌ و هه‌واداریکی دلسۆزی خه‌لیفه‌ عه‌لی بوو، حو‌جر به‌

په‌یمان‌شکه‌نییه‌وه‌، فه‌رموویه‌تی: (الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ). (قورئانی په‌یروز، سورته‌ی: الانفال، نایه‌تی: ۵۶).

۵- ترساندن و توقاندن

ئومه‌ویه‌یه‌کان بۆ چاو‌ترساندنی نه‌یار مه‌کانیان سلیان له‌ هه‌یج رینگه‌یه‌کی له‌ناو‌بردن نه‌کردوه‌مه‌وه‌، ته‌نانه‌ت گوێیان به‌ کوشتنی بێتاوانیش نه‌ده‌دا، له‌ وتاری ده‌سته‌به‌کاربوونی "زیاد بن ابیه ۴۵- ۵۳ک/ ۶۶۵-۶۷۳ز" دا له‌ مزگه‌وتی کوفه‌، به‌ وتاری (البتراء) ناسراوه‌، به‌روونی کۆی سیاسه‌ت و چۆنیه‌تی رامکردنی نه‌یار مه‌کانی ده‌ولت و گه‌رتیه‌به‌ری هه‌موو ئامرازیک بۆ لێدان له‌ به‌ره‌له‌ستکاران به‌مه‌مه‌رکیت. (الزبیر بن بکار، ۱۹۹۶م، ص ۱۱۱؛ ابن قتیبه‌ الدینوری، ۱۸ه‌/ ۲، ۲۶۴)، هه‌روه‌ها خه‌لیفه‌ عه‌بدوله‌مه‌لیک له‌ سه‌ره‌مه‌رگدا و له‌ راسپاردنی وه‌لیدی کوریدا کۆی گشتی سیاسه‌تی ئومه‌ویه‌یه‌کانی روونکردوه‌مه‌وه‌. (ابو حنیفه‌ الدینوری، ۱۹۶۰م، ص ۳۲۵؛ ابن الجوزی، ۱۹۹۲م، ۲/ ۲۷۴-۲۷۵).

به‌م جو‌ره‌ له‌ پێناوی سه‌پاندنی ده‌سه‌لاتی ده‌ولت و شکۆی خه‌لیفه‌ و به‌مه‌اله‌ی ئومه‌ویه‌دا ره‌مچاوی تاوانبار و بێتاوان، هه‌لال و حه‌رام، ره‌وا و نا‌ره‌وا، نه‌کراوه‌ و مه‌به‌سه‌ته‌کانی شه‌ریعه‌ت به‌هه‌ندوه‌ نه‌گیراوه‌، به‌لکو‌ په‌یره‌ویه‌ی سیاسه‌تیکیان کردوه‌ له‌سه‌ر به‌مه‌ای هه‌موو شتیک ره‌وا و رینگه‌ پێدراوه‌ له‌ پێناو پاراستنی ده‌سه‌لاتدا.

له‌م میانه‌یه‌دا، کوشتن و سه‌ره‌برین و شه‌واندنی جه‌سته‌ و پۆشاکدا مالینی مردوو، وه‌ک ئامرازیک ترساندن به‌کارده‌هێنرا، والیه‌یه‌کان به‌تایه‌یه‌ش (زیاد بن ابیه‌) هه‌روه‌ها (عبیده‌الله)ی کوری و حه‌جاج و ئه‌وانی دیکه‌، ده‌ستیان نه‌ده‌پاراست؛ کوشتنی (عروه‌ بن أدیه‌ ۵۸ک/ ۶۷۸ز) به‌ری ئه‌بی بیلال مه‌رداسی خه‌واریج نمونه‌یه‌کی دیار و به‌رچاوه‌، ته‌نها له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ پێشبریکتی ئه‌سه‌سواریدا گه‌رمی له‌ ئه‌بن زیاد به‌رده‌وه‌، به‌وش والی کاردا نه‌مه‌یه‌کی زۆر تووندی نواند و هه‌ستا به‌ به‌رینه‌وه‌ی ده‌ست و قاچی. له‌ به‌رامبهردا عوره‌وه‌، وتی: " به‌م کاره‌ت دنیا‌ت شه‌واندم و قیامه‌تی خۆت خراپکرد". (البلاذری، ۱۹۹۶م، ۵/ ۴۱۶؛ الطبری، ۱۹۶۷م، ۵/ ۳۱۳). ئهم قه‌سه‌یه‌، عوبه‌یدولله‌ی ته‌واو په‌ست و تووره‌ کرد و ناو‌برای کوشت.

سو‌کایه‌تیکردن به‌ جه‌سته‌، له‌م روومه‌ نمونه‌گه‌لێک زۆری هه‌ن که‌ دیارترینیان خۆی له‌ سه‌ره‌برین و سو‌کایه‌تیکردن به‌ کلله‌سه‌ری هه‌ر یه‌که‌ له‌ حسینی کوری عه‌لی، موسعه‌بی کوری زوبییر، عه‌بدولای کوری زوبییردا ده‌بینێته‌وه‌، وێرای ئه‌وه‌ی کاتیک حه‌جاج سه‌ری "القطري بن الفجاءة ۷۸ک/ ۶۹۷ز" بۆ خه‌لیفه‌ "عبدالمک بن مروان" هه‌نا، ئه‌وه‌ش سو‌کایه‌تی پێکرد. (خه‌لیفه‌ بن خیاط، ۱۳۹۷ه‌، ص ۲۷۶؛ ابو حنیفه‌ الدینوری، ۱۹۶۰م، ص ۲۸۰). هه‌تا په‌یامی ئه‌وه‌ به‌ خه‌لک بدات: ده‌ولته‌ی ئومه‌وی هه‌نده‌ ره‌قه‌ستوو و تووره‌یه‌یه‌ له‌ سه‌رانی خه‌واریج، ته‌نانه‌ت ریز له‌ کوژراوه‌ مه‌کانیشیان ناگریت. (حیدر عامر هاشم السله‌طانی، ۲۰۲۲م، ص ۱۰۲۸). ئه‌مه‌نه‌

فرمانبر موایبان دژایه‌تیان دهکردن؛ هه‌ربۆیه به سه‌رنجدان له رووداو و تۆماره میژوو بییه‌کان بۆمان دهرده‌که‌وێت، خه‌وار یجه‌کان له‌سه‌ر ده‌ستی ئۆمه‌وییه‌کان زۆرترین پشکیان له‌گرتن و راوه‌دوونان و ئه‌شکه‌نجه‌دانا به‌رکه‌وتوه، به‌تاییه‌تی له‌سه‌رده‌می خه‌لیفه مو‌عاویه و له‌ماوه‌ی والیه‌یتی "زیاد بن ابیه" له‌عێراق؛ ناوبراو له‌رێگه‌ی سیاسه‌تی تووندوێژی و کوشتنه‌وه خه‌وار یجه‌کانی لاوازکردبوو، بۆنموونه له‌سالا‌نی (٤١-٤٥/ک/٦٦١-٦٦٥ز) کاتیک هه‌ردوو سه‌رکرده‌ی خه‌وار یج "سه‌م بن غالب الهجیمی" و "الخطیم-یزید بن مالک الباهلی" له‌دوو کاتی جیاوازا و له‌به‌سه‌ره‌راپه‌رینه‌یان به‌رپا کرد و له‌ده‌سه‌لاتی ئۆمه‌وی یابخوون و پاشان به‌رمو ناوچه‌ی ئه‌ه‌واز هه‌له‌هاتن، به‌لام له‌رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی سوپای زیادا شکسته‌یان هه‌نا و ناوبراو سه‌ه‌می کوشت و دواتریش ته‌رمه‌که‌ی هه‌له‌واسی، هه‌رچی (الخطیم) چاره‌نووسیکی باشتی نه‌بوو و دووریخسته‌وه بۆ به‌هره‌مین و پاشان فره‌مانی کوشتنی ده‌رکرد. (الطبری، ١٩٦٧م، ٥/٢٢٨؛ ابن الاثیر، ١٩٩٧م، ٣/٥٢؛ سبط ابن الجوزی، ٢٠١٣م، ٧/٩٢-٩٣).

ته‌نانه‌ت باس له‌وه‌ ده‌کریت، زیاد به‌بیانوی ئه‌وه‌ی ژنانه‌ی خه‌وار یج هاوشانی پیاوکه‌انیان به‌شداریی په‌لاماره سه‌ربازییه‌کان ده‌که‌ن، ده‌ستی لێنه‌ده‌پاراستن و هه‌یج و سۆز و به‌زییه‌کی به‌رامبه‌ر نه‌ده‌ن‌اندن، به‌لکه‌ سووکایه‌تی به‌جه‌سته‌یان ده‌کرد و له‌پیش چاوی خه‌لک پۆشاکێ لێده‌کردنه‌وه، هه‌تا بوێریی ئۆمه‌یان نه‌یه‌ت جارێکی تر هاوشانی پیاوکه‌انیان راپه‌رن، ئۆمه‌بوو به‌م رێکاره‌ توونده له‌سه‌رکوته‌کردنی خه‌وار یجه‌کاندا سه‌رکه‌وتوو بوو. (المبرد، ١٩٩٧م، ٣/١٨٠-١٨١؛ ابن عبد ربه، ١٤٠٤هـ، ١/١٨٥؛ احمد عوض، ٢٠٠٥م، ص ١٤٦-١٤٧). له‌کاتیکدا هه‌یج کام له‌ سه‌رچاوانه ئاماژه‌یان به‌ ناوی ئه‌و ئافه‌رتانه نه‌داوه که بێرێ زییه‌کی له‌و جوهره‌یان به‌رامبه‌ر کراوه، به‌لام نمونه‌ی دیکه بۆ سووکایه‌تی جه‌سته‌یی و کوشتن به‌نازوه به‌رده‌ستن، هاوشیوه‌ی کوشتنی ژنه‌ دنیانه‌ویستی خه‌وار یجی "البلاء" له‌سالی (٥٨ یان ٦٠/ک/٦٧٨-٦٨٠ز) له‌لایه‌ن "عبدالله بن زیاد" مه‌ له‌به‌سه‌ره. (المبرد، ١٩٩٧م، ٣/١٨١؛ ابو العرب، ١٩٨٤م، ص ٢٨٠؛ الزمخشری، ١٣٨/٥).

هه‌مان سیاسه‌تی کوشتن و له‌ناو بردن له‌لایه‌ن ده‌سه‌لاتدارانی ئۆمه‌وییه‌وه، شیعەکانیشی گرتبووه‌وه، ته‌نانه‌ت له‌ پێناوی پاراستنی پایه‌کانی ده‌وله‌تا سلێمان له‌ کوشتنی کچه‌زای په‌یامبه‌ر (د.خ) نه‌ده‌کرده‌وه، له‌م رووه‌وه‌ ده‌رچوونی "حسین بن علي ٦١/ک/٦٨٠ز" به‌یه‌که‌مه‌ین راپه‌رین له‌ژێ ستم و خۆسه‌پێنی ئۆمه‌وییه‌کان و به‌پشتاو پشته‌کردنی ده‌سه‌لات داده‌نریت، کوشتنیشی له‌ (٦١/ک/٦٨٠ز) دا له‌که‌ربه‌لا له‌لایه‌ن سوپای "عبدالله بن زیاد" مه‌، به‌فرمانده‌یی "عمر بن سعد بن ابی وقاص ٦٦/ک/٦٨٥ز"، به‌ پاساوه‌ی ناوبراو له‌نایین و خه‌لیفه‌ی موسلمانان ده‌رچوو. (الطبری، ١٩٦٧م، ٥/٤٣٥؛ ابن الاثیر، ١٩٩٧م، ٣/١٧٤).

له‌لایه‌کی ترمه‌وه، بزوتنه‌وه‌ی ته‌واپه‌نه‌کان به‌ سه‌رکرده‌یه‌تی هاوه‌لی پێغه‌مبه‌ر (د.خ)، "سلیمان بن صرد الخزاعی ٥٦/ک/٦٨٥ز"،

ناشته‌واپی نیوان مو‌عاویه و حه‌سه‌ن قایل نه‌بوو و دانی به‌ده‌سه‌لاتی مو‌عاویه‌دا نه‌ده‌نا، هه‌ر بۆیه به‌بیاوه‌ری و ده‌رچوون له‌ فره‌مانی خه‌لیفه و ناژاوچه‌یه‌تی و بلاوکردنه‌وه‌ی خراپه‌ تۆمه‌تبار کرا و، له‌لایه‌ن والی کوفه "زیاد بن ابیه" وه به‌به‌ندکراوی نێردرا بۆ شام بۆ لای مو‌عاویه، به‌لام پێش گه‌یشتنی به‌ فره‌مانی ناوبراو کوژرا. (الصنعانی، ٢٠١٣م، ٤/٢٥٩؛ ابن سعد، ٢٠٠١م، ٦/٢٧؛ البلاذری، ١٩٩٦م، ٥/٢٦٢؛ الطبری، ١٩٦٧م، ٣/١٨٠-١٨١).

٢- تیرۆرکردن و پاکتاوکردنی جه‌سته‌یی

یه‌کێک له‌و شیوازه‌ی ئۆمه‌وییه‌کان په‌نایان بۆ بردوه نامرازی تیرۆرکردن و پاکتاوکردنی جه‌سته‌یی نه‌یارمه‌کانیان بووه، له‌م مێانه‌یه‌دا تیرۆرکردنی هه‌ر یه‌که له‌ "حسین بن علي" و تیرۆرکردنی "عبدالرحمن بن ابی بکر ٥٨/ک/٦٨٧ز" و ژه‌هرخواردکردنی "عبدالرحمن بن خالد بن الولید ٤٦/ک/٦٦٦ز"، و به‌فۆربانیکردنی "الجعد بن درهم" له‌سالی (١٠٥/ک/٧٢٤ز) له‌لایه‌ن والی عێراقه‌وه، نمونه‌گه‌لیکی دیاری تیرۆرکردنی که‌سایه‌تییه‌ دژبه‌ر و به‌ره‌هه‌ستکارمه‌کان له‌ ده‌وله‌تی ئۆمه‌یدا. (البلاذری، ١٩٩٦م، ٤/١٣٦؛ الطبری، ١٩٩٧م، ٥/٤٣٥؛ ابن الاثیر، ١٩٩٦م، ٣/١٧٤؛ حیدر السلطانی، ٢٠٢٢م، ص ١٠٣٢). هه‌روه‌ها کوشتن و پارچه‌پارچه‌کردنی "غیلان الدمشقی ١٠٦/ک/٧٢٤ز" له‌لایه‌ن خه‌لیفه "هشام بن عبدالملک" مه‌، چونکه نه‌یاری ده‌سه‌لاتی خۆسه‌پێنی ئۆمه‌وییه‌کان بوو و باسی له‌ ناروایی ده‌سه‌لاته‌که‌یان و خواردنی مال و سامانی موسلمانانی ده‌کرد و هه‌ولێ هۆشیارکردنه‌وه‌یانی ده‌دا. (ابن قتیبه‌ الدینوری، ١٩٩٢، ١/٤٨٤؛ محمد عماره‌، ١٩٨٨م، ص ١٥٢).

٣- کوشتن و پاکتاوکردنی نه‌یاران

کاربه‌ده‌ستانی ئۆمه‌وی له‌ زۆر وێستگه‌ و رووداودا جه‌ختیان له‌ ره‌واهیه‌تی ده‌سه‌لاته‌که‌یان و ناروایه‌تی نه‌یارمه‌کانیان کردووه‌وه، به‌مه‌ش مافی له‌ناو بردن و پاکتاوکردنیان به‌خۆیان داوه و ته‌نانه‌ت له‌و به‌روایه‌شدا بوون له‌ سه‌ر ئه‌م کوشتنه‌وه‌ خۆدا لێیان نارمه‌جیت، به‌لکه‌ پاداشته‌یان ده‌داته‌وه بۆ نمونه له‌ ته‌مه‌کانی "مسلم بن عقیبه‌ ٦٣ز/٦٨٣ز" سه‌رکرده‌ی ئۆمه‌وی له‌ کارمه‌ساتی له‌ناو بردن و نه‌تکردن و سه‌رکوته‌کردنی دانیشته‌وانی مه‌دینه له‌ سالی (٦٣/ک/٦٨٣ز) به‌ فره‌مانی خه‌لیفه "یزید بن معاویه ٦٠-٦٤/ک/٦٨٣-٦٨٠ز"، که به‌ رووداوی (الحره‌) ناسراوه به‌ناشکرا ده‌رده‌که‌وێت و ئاماژه‌یه‌کی روونی پێکراوه. (الطبری، ١٩٦٧م، ٥/٤٨٩، ٤٩٨؛ ابن الاثیر، ١٩٩٧م، ٣/٢٢١؛ یوسف العش، ١٩٨٥م، ص ١٧٦-١٧٧).

به‌دریژی میژوو ده‌سه‌لاته‌ ستمکار و خۆسه‌پێن و نارواکان، کوشتن و پاکتاوکردنی جه‌سته‌یی وه‌زیریان وه‌ک ئامراز یکی سه‌رمکی بۆ له‌ناو بردن و سه‌رینه‌وه‌ی نه‌یار و به‌ره‌هه‌ستکارمه‌کانیان به‌کاره‌یناوه و ده‌هه‌ین؛ خه‌لیفه و کاربه‌ده‌ستانی ئۆمه‌وی به‌وپه‌ری تووندی و ره‌قی رووبه‌رووی خه‌وار یجه‌کان ده‌بوونه‌وه که له‌ نه‌یاره سه‌رسه‌خته‌کانی ده‌وله‌تی ئۆمه‌وی بوون و به‌دریژی ماوه‌ی

خوارېخ هيزيكي دولتي يان ريكرخواو نهوون، بلكو زياتر پارتيزاني و دهستوشين بوون، همتا كار بهو گهشت والي و كار به دهستاني نومو، سرگردمكان له كوتاييپينان به خوارېج دهستكراوه بكن، ورك نهو دهسه لاته ره هايي جهاج به "المهلب بن ابي صفره ۸-۸۲ك/۶۲۹-۷۰۲ز" دا له كوتاييپينان به خوارېج. (ابو حنيفة الدينوري، ۱۹۶۰م، ص ۲۷۷-۲۷۸).

تهوهره دووهم: نامراز و ريگاكاني لوازگردني نهياران له سردهمي يه كه مي عبياسيدا (۱۳۲-۲۳۲ك)

عبياسييهكان، له سردهمي گهشتنيان به دهسه لات بهو پنيهي برويان به رهوايه تي دهسه لات كه يان و مافي خوداو مندي له فرمانروايدا هبوو، نه ميان كردبوو پاساو همتا هموو ريگا و نامرازيكي رها و ناروا له دزي نهياره سياسي و ناييني و كومه لايه تيپه كانيان به دروست و پيوست بزنان و سل له بهكارهنيانان نه مكنهوه، له روووه و له زور و تستگدا نومو يپه كانيان تيپه راندوه و توانويانه نهياره زور و جوراوجورمكانيان سرگوت بكن. له پروانگه يوه، له سردهمي يه كه مي عبياسيدا خليفه و دهسه لاتداران چندين ريگا و نامرازي جياوازي نهرم و رهقيان، له دزي بهه لستكار و نهياراني دهسه لات بهكارهناوه، ديار ترينيان خوي له نامرازاندا دهبيتيتهوه:

يه كه م: نامرازه نهرمهكان

1- پيلانگيري و ژهر خوار دگردني نهياران

دهسه لاتداراني عبياسي هاوشيوه نومو يپه كان سلان له كوشتني نهياران نه مكردهوه، به لام هنديك له خليفهكان ريگايه كي نهيني و سه لامهتيان هلمدبرارد همتا خويان له ركابره به هيزمكانيان رزگار بكن و هاوكات زور له سريان نه مكنهوي، دهكرت ژهر خوار دگردني پيشهواي هشتميني شيعه "علي بن موسي الكاظم ۱۴۸-۲۰۳ك/۷۶۶-۸۰۸ز" ناسراو (علي الرضا) ورك نمونيه كي بهرچاوي هم باسه وهرگرين، كاتيك دواي داناني له لايمن خليفه "المأمون ۱۹۸-۲۱۸ك/۸۱۳-۸۳۳ز" مو به (ولي العهد)، كه چندين پالنهري ناييني و سياسي و كهسي و ناكوكي بنه مالمه، ويرا ي پالنهري به هيزي به دهسته ياني هاوسوزي شيعه و عملويه كان و رهوايه ياني زياتر به دهسه لات كه مي، به لام كاتيك پهي بهو برد ناوبراو پيگه به هيز بووه و دورنييه مملاني دهسه لات بكات، هر بويه خليفه سلي له لخواوردني نه مكردهوه و به شيويه كي تهواو نهيني دهرمانخوارد كرا. (الطبري، ۱۹۶۷م، ۵۶۸/۸؛ ابن الاثير، ۱۹۹۷م، ۵۰۴/۵؛ السعدي، ۲۰۲۱م، ص ۱۱۲-۱۱۳؛ به ختيار عبدالله كهريم، ۲۰۲۳ز، ل ۳۱۶-۳۲۲).

۲- په يمانشكيني و پشتگويخستي پاراستي ژيان و پاريز بهندي
عبياسييهكان هاوشيوه نومو يپه كان هموو ريگا و نامرازيكي رها و ناروايان له دزي نهيارمكانيان دهكرت بهر، له وانه په يمانشكيني و پاشگيز بوونهوه له دالدهدان، بو هم كارمشان پشتيان به فتواي زاناياني دهر بار بهستبوو، بو نمونه دامزرينهري دولته عبياسي "ابو العباس السفاح ۱۳۲-۱۳۶ك/۷۴۹-۷۵۴ز"

كاتيك ورك كار دانهوي شهيد گردني حوسنين هاتبووه كايهوه و به نزيكه ي چوار هزار جهنگاو موه بهر مو شام له دزي نومو يپه كان جوليان كرد، به لام بهزووي كهوتنه بهر زهر و زهنگي نومو يپه كان و بهتووندترين شيوه و به زهري شمشير سرگوت كران. (ابن سعد، ۲۰۰۱م، ۱۹۷/۵؛ البلاذري، ۱۹۹۶م، ۳۶۳/۶؛ يوليوس قلهوزن، ۱۹۵۸م، ۱۸۹-۱۹۶؛ رضوان السيد، ۱۹۹۳م، ص ۵۵).

شيعه كانيش له پيشهنگي نهو بزاقانه بوون روو بهرووي پاكناو وكوشتوبري زور بوونهوه، باس لهوه دهكرت والي بهسر "سمرة بن جندب ۵۰-۵۴ك/۶۷۰-۶۷۳ز" له خيلافه تي مو عاويه دا، تنها له شاري بهسر (۸۰۰۰) هشت هزار شيعه و نهيار ي نومو يپه كان له ناوبردوه. (ابن الاثير، ۱۹۹۷م، ۶۰/۳؛ النويري، ۱۴۲۳ هـ، ۲۰/۳۲۶). هر چنده دهكرت زياده رووي له ناماره دا هميته، چونكه پيناچيت شيعه كان له سردهمدا زورينهري دانيشتواني بهسر بوون، بلكو هبوونيان ورك كه مينه تهك زياتر له راستيهوه نزيكه.

۴- راوه دونان و شوينكه وتي نهياران

سرچاوهكان نهو ميان خستوه تهروو، كاتيك نومو يپه كان نه يانتوانوه له روو بهروو بوونهوي راسته خودا بهسر خوار يجه كاندا زال بن، بهو پنيهي خوار يجه كان هممه جور بوون و ناوچيه كي ديار يكرويان نه بوو، هره وه پلاني جهنگي پارتيزاني (لidan و هله هان) يان پياده دهكر، هر بويه دولته نومو ي پنه ي نامرازيكي گونجاو بو سرگوت كردنيان برد، خوي له شوپنيه لگرتن و راوه دوناندا دهبينييهوه، بو نمونه كاتيك والي بهسر "عبيدالله بن زياد" سوپاي نارده سر خوار يجه كان نيو قلمهرووي بهسر، هر چنده سوپاي نومو ي تواني همتا نه هواز شوپنيان بهكويت و راوهديان بنيت، به لام سر كهوتنيان به دهسته هينا و نزيكه ي نيوه يان كوژران، دواتر والي سوپايه كي ديكه ي نارده، نه بوو هم سوپايه به هوي گرتبهري فيلي جهنگيهوه له گوندي ناسك له كاتي نويزدا دايانه بهسر ياندا و زوريكي ليكوشتن. (ابو حنيفة الدينوري، ۱۹۶۰م، ص ۲۶۹؛ ابن الاثير: الكامل، ۱۹۹۷م، ۱۹۶-۱۹۷/۳).

له بهرام بهردا، هنديك جار ورك كار دانهوه، خودي خوار يجه كان پلاني ماندوو گردني سوپاي نومو ييان دهكرت بهر، بهوه ي زوو زوو ناوچه كانيان دهگوري و سوپاش ناچار بوو شوپنيان بهكويت، ورك نهوه "شبيب الخارجي ۷۶-۷۷ك/۶۹۵-۶۹۶ز" پنه ي بو بردو سوپاي جهاجي تهواو شهكت و شپزه كرد. (ابن الاثير، الكامل، ۱۹۹۷م، ۴۴۸-۴۵۲/۳؛ ابن خلدون، ۱۹۸۱م، ۱۹۰/۳-۱۹۶).

شاياني باسه، هر سردهم و دوخيك جوريك له گرتبهري نامراز و ريگاكاني بهر منگار بوونهوه مترسيه كان سبهاندوه، له بهر نهوه نه نامرازانه ي نومو ي له دزي خوار يچ گرتبووه بهر بهر دهوام پهريان پندراوه، چونكه هره ورك پيشتر ناماز همان پندا،

بۆچوونگه‌لی نوێ و نامۆ بوون، ئهمه‌ش دهره‌فتیدا به‌ ده‌سه‌لات هه‌تا هه‌چ نه‌رمیه‌ک به‌رامبه‌ریان نه‌نوێنیت و به‌ره‌یه‌ی هه‌یز و تواناوه‌ی رووبه‌روویان بیهێته‌وه‌، یه‌کێک له‌وانه‌، یاخه‌یوونه‌که‌ی "بابک الخورمی ٢٠٠-٢٢٢/ک/٨١٥-٨٢٨ز" بوو، به‌وێیه‌ی بزافه‌که‌ی ناوبراو مه‌ترسییه‌کی ته‌واوی بۆ خه‌لافه‌تی عه‌باسی دروست کردبوو و نه‌یاریه‌کی سه‌ره‌سه‌ختی ده‌سه‌لاته‌ش بوو، هه‌تا دوا‌ی چه‌ندین هه‌ول و له‌سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ موعته‌سه‌دا پاش کوشته‌اری شوێنه‌که‌وتووانی توانرا به‌دیل بگه‌یه‌شت و به‌ کۆت و به‌ندکراری نێردرا بۆ خه‌لیفه‌، ئه‌ویش به‌ سه‌ره‌په‌راندن سزای دا؛ سه‌ری نێردرا بۆ خۆراسان و له‌شی له‌سامه‌را هه‌لواسرا، عه‌بدوللای براشی له‌ به‌غداد له‌ سێداره‌ درا. (الجعفری، ٢٠١٠م، ص ٣٠٤-٣١٢). ته‌ناه‌ت سیاسه‌تی توندوتیژی و زه‌ه‌روزمه‌نگی ده‌سه‌لاتداران زۆریک له‌ عه‌لمه‌یه‌که‌ی ناچار به‌ کۆچکردن و خۆشه‌شاردان کردبوو، له‌وانه‌ "ادریس بن عبدالله بن الحسن" به‌ره‌و مه‌غریبه‌ی دوور هه‌له‌ات، دوا‌ی شکه‌ستی شۆرشه‌ی شیعیه‌کان له‌ جه‌نگه‌ی (فخ ١٦٩ک/٧٨٦ز) دا هه‌رچه‌نده‌ ئه‌م هه‌له‌اته‌یه‌ی بووه‌ ه‌وای دامه‌زراندنی مه‌رئومه‌یه‌ی ئه‌مه‌ریسه‌، به‌لام ناوبراو له‌ سالی (١٧٧ک/٧٩٣ز) به‌ه‌وای ژه‌هرخوارد کردنه‌وه‌ له‌ سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ "هارون الرشید" تیرۆرکرا. (الرازی، ١٩٩٥م، ص ١١١؛ ابن عذاری، ١٩٨٣م، ٢١٠/١؛ سعدون عباس نصرالله، ١٩٨٧م، ص ٨٠-٨٣).

6. نه‌ه‌ج‌مه‌کان

گره‌نگه‌ترین ئه‌و نه‌ه‌ج‌مه‌نه‌ی له‌ ئاکامی توێژینه‌وه‌که‌ماندا بێگه‌شتین بریتین له‌مانه‌:

١- پشیلکردنی به‌ها و ئاكاره‌ ئایینی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کان، له‌په‌ناوی به‌رژه‌موندیه‌ سیاسیه‌که‌ماندا؛ چونکه‌، له‌ روانگه‌ی هه‌ر یه‌ک له‌ ئومه‌وی و عه‌باسیه‌که‌مانه‌وه‌، پاراستنی ده‌سه‌لات؛ ئه‌رکه‌ی ئایینی و مافیه‌ی خودایه‌ی بووه‌، ئه‌مه‌ش وایکردوه‌، په‌نابردنه‌ به‌ر هه‌ر ئامراز و رێگه‌یه‌کی ره‌وا و نا‌ره‌وا له‌ ده‌ری نه‌یارمه‌کانیان به‌لایانه‌وه‌ ئاسایی بێت.

٢- به‌ئایینه‌یه‌که‌ی نا‌کۆکیه‌ سیاسیه‌که‌مان: ده‌سه‌لات، چه‌مک و ده‌قه‌ ئایینه‌یه‌که‌ی بۆ به‌رژه‌موندیه‌ سیاسیه‌که‌ی خۆی به‌گه‌ه‌رخستوه‌، به‌جۆریک نه‌یاره‌ سیاسیه‌که‌ی به‌ ده‌رچوو له‌ ئایین و لادهر ناوژه‌ کردوه‌، هه‌تا سه‌رکۆتکردنیان له‌ رووی جه‌ماوهریه‌وه‌ پاساوی شه‌ری هه‌یه‌ت.

٣- ده‌سه‌لاتداران به‌شوێمه‌یه‌کی به‌ره‌واوان کاربان له‌سه‌ر جه‌نگ و ترسی ده‌روونی کردوه‌: به‌وه‌ی په‌ره‌یه‌یه‌کان له‌ ستراتیژیکی نوی توندوتیژی کردوه‌ که‌ ته‌نیا کوشته‌ی نه‌یاران نه‌بووه‌، به‌لکه‌ له‌ رێگه‌ی شێواندن جه‌سته‌یه‌ی و سوکایه‌تیکردن به‌ ته‌رمه‌کان، په‌یامیه‌ی تووند و توێنه‌یه‌یه‌کان بۆ تیکرای کۆمه‌له‌که‌ دهنارد هه‌تا رێگری له‌ هه‌ر یاخه‌یوونیک بکه‌ن.

٤- په‌رته‌وازمه‌کردنی یه‌که‌رییه‌ی نه‌یاران (ستراتیژی په‌رتکه‌ و زاله‌): ئومه‌ویه‌یه‌کان و عه‌باسیه‌یه‌کانیش، له‌ چۆنییه‌تی مامه‌له‌کردن و

دووه‌م: نامرازه‌ ره‌ق و توونده‌کان

١- کوشتن و سووتاندن

له‌ سه‌رده‌می یه‌که‌می عه‌باسیدا به‌کاره‌ێنانی ئاگر و سووتاندن وه‌ک ئامرازیک بۆ له‌ناوبردنی نه‌یاران و به‌ره‌هه‌سته‌کاران به‌کاره‌ێنراوه‌، هه‌رچه‌نده‌ له‌چاو ئامرازمه‌کانی تری سزاداندا که‌مه‌تر به‌رێڵاوه‌وه‌، له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شه‌دا له‌م رووه‌وه‌ چه‌ندین نمونه‌مان هه‌یه‌ دیارترینیان خۆی له‌ کوشتن و سووتاندنی "ابن المفقع ١٤٥ک/٧٦٢ز" دا ده‌بینینه‌وه‌، هه‌رچه‌نده‌ توهمه‌تی لادان و هه‌له‌گرانه‌وه‌ له‌ ئایین و زه‌نده‌یه‌ی درابوه‌ پال، به‌لام کوشته‌یه‌که‌ی زیاتر زاده‌ی مۆرکیه‌ی نه‌یاریه‌تییه‌ی سیاسیه‌ی له‌خۆگرتوه‌. (ابن الجوزی، ١٩٩٢، ٥٧/٨؛ سبط ابن الجوزی، ١٩٦٧م، ١٢/١٦٦؛ الصفدی، ٢٠٠٠م، ٣٤١/١٧).

٢- سه‌ره‌په‌رین و پارچه‌پارچه‌کردن

یه‌که‌یه‌کی دیکه‌ له‌ رێگه‌یه‌نه‌ی عه‌باسیه‌یه‌کان له‌ده‌ری نه‌یارمه‌کانیان گه‌رتنه‌یه‌ر، شێوازیکی تووند و دل‌ه‌قه‌نه‌بوو و له‌گه‌ڵ به‌مه‌ماکه‌ی ئیسلامدا له‌ لایه‌ره‌یه‌ی و مافی مروه‌فا یه‌که‌ی نه‌ه‌ه‌گرتوه‌، خۆی له‌ سزادان به‌ سه‌ره‌په‌رین و به‌رینه‌وه‌ و پارچه‌کردنی له‌شی نه‌یارمه‌کانیان بووه‌ هه‌ر به‌زیندوویمه‌تی، له‌م رووه‌وه‌ چه‌ندین نمونه‌مان هه‌ن، ده‌کریت ئاماره‌ به‌ "ابو محمد بن عبدالله بن یزید بن معاویه" به‌دیه‌ن، کاتیک ناوبراو وه‌ک کاربه‌ده‌سته‌یه‌کی ئومه‌وی به‌ره‌مه‌کانیه‌ی ده‌سه‌لاتیه‌ عه‌باسیه‌یه‌که‌ی ده‌کرد و وه‌ک مافیه‌ی به‌مه‌اله‌یه‌ی داوا‌ی خه‌لافه‌تی ده‌کرد، ئه‌مه‌بوو یه‌که‌مه‌ین خه‌لیفه‌ی عه‌باسیه‌ی زۆر به‌تووندی به‌ره‌نگاری بووه‌ هه‌تا له‌ سالی (١٣٢ک/٧٥٠ز) دا کۆژرا و سه‌ری نێردرا بۆ "ابو العباس السفاح". (ابن الجوزی، ١٩٩٢م، ٧/٣١٠؛ ابن کثیر، ١٩٩٧م، ١٠/٢٧٧-٢٧٨). هه‌روه‌ها نمونه‌یه‌که‌ی تر خۆی له‌ پارچه‌پارچه‌کردن و سووتاندنی "ابن المفقع" دا ده‌بینینه‌وه‌، کاتیک له‌ تووندرا سووتنرا. (عبدالله بن حمزة، دت، ص ٢١٨-٢٢٨). له‌ لایه‌کی ترمه‌وه‌، سزادانی "بشیر بن اللیث" له‌ سالی (٩٣ک/٨٠٨ز) دا له‌لایه‌ن خه‌لیفه‌ ره‌شیده‌وه‌، فه‌رمای به‌ پارچه‌پارچه‌کردنی و کرد کرا به‌ چواره‌ به‌شه‌وه‌. (الطبری، ١٩٦٧، ٨/٣٤٢؛ ابن کثیر، ١٩٩٧م، ١٠/٤٩٧).

٣- گرتن و کوشتن و راوه‌دونان

وێرای ئه‌و ئامرازانه‌ی پێشوو، عه‌باسیه‌یه‌کان له‌ په‌نابردنه‌یه‌ر شێوازه‌یه‌کی دیکه‌ بۆ سه‌رکۆتکردن و له‌ناوبردنی نه‌یارمه‌کانیان درێخیان نه‌کرد، له‌م رووه‌وه‌ باس له‌وه‌ ده‌کریت، کوشته‌ی "ابو موسلم الخراسانی" له‌ لایه‌ن "ابوجعفر المنصور" وه‌، بوو به‌ هۆکاریک بۆ سه‌ره‌له‌دانی چه‌ندین یاخه‌یوون و راپه‌ه‌رین له‌ ناوچه‌ و ده‌قه‌ر جیاوازه‌کانی رۆژه‌له‌اتی خه‌لافه‌ت، که‌ زیاتر به‌ره‌مه‌دانه‌وه‌ و په‌رچه‌کردار بوون و هه‌له‌گری مۆرکیه‌ی عه‌جه‌می و نایه‌سه‌یه‌ی بوون و بانگه‌وازیان بۆ یه‌که‌سانی و دژایه‌تی عه‌ره‌ب و ده‌سه‌لات ده‌کرد، هه‌روه‌ک هه‌له‌گری کۆمه‌له‌یه‌ی بیروباوه‌ری کۆنی ئێرانی و

9. ابن خلکان، أحمد بن محمد بن إبراهيم بن أبي بكر (ت ٦٨١هـ)، ١٩٠٠م، وفيات الأعيان وأنباء أبناء الزمان، تح. احسان عباس، بيروت: دار صادر.
10. ابن خياط، خليفة بن خليفة الشيباني العصفري البصري (ت ٢٤٠هـ)، ١٣٩٧هـ، تاريخ خليفة بن خياط، تح: أكرم ضياء العمري، ط٢، دمشق: دار القلم، مؤسسة الرسالة.
11. الرازي، أحمد بن سهل (ت القرن ٤هـ)، ١٩٨٥م، أخبار فخر وخبر يحيى بن عبد الله وأخيه إدريس بن عبد الله، تح: د. ماهر جرار، ط١، بيروت: دار الغرب الإسلامي.
12. سبط ابن الجوزي، يوسف بن قز أوغلي (ت ٦٥٤هـ)، ٢٠١٣م، مرآة الزمان في تواريخ الأعيان، تح: محمد رضوان عرقسوسي و عمار ربحاوي، ط١، دمشق: دار الرسالة العالمية.
13. الصفي، خليل بن أبيك بن عبد الله (ت ٧٦٤هـ)، ٢٠٠٠م، الوافي بالوفيات، تح: احمد ارناؤوط و تركي مصطفى، بيروت: دار احياء التراث.
14. الطبري، ابو جعفر محمد بن جرير (ت ٣١٠هـ)، ١٩٦٠م، تاريخ الرسل والملوك، تح: محمد ابو الفضل ابراهيم، ط٢، القاهرة: دار المعارف، ٤٣٥/٥.
15. ابو العرب، محمد بن احمد التميمي (ت ٣٣٣هـ)، ١٩٨٤م، المحن، تح: عمر سليمان العقيلي، ط١، دار العلوم: الرياض.
16. ابن عبد ربه الاندلسي، ابو عمر شهاب الدين احمد بن محمد بن عبد ربه ابن حبيب (ت ٣٢٨هـ)، ١٤٠٤هـ، العقد الفريد، بيروت: دار الكتب العلمية.
17. ابن عذاري، محمد بن محمد (ت نحو ٦٩٥هـ)، ١٩٨٣م، البيان المغرب في أخبار الأندلس والمغرب، تح: ج. س. كولان، إ. ليفي بروفنسال، ط٣، بيروت: دار الثقافة.
18. ابن عساكر، علي بن الحسن ابن هبة الله (٥٧١هـ)، ١٩٩٥م، تاريخ مدينة دمشق، تح: محب الدين ابو سعيد، دار الفكر للطباعة والتوزيع والنشر.
19. ابن قتيبة الدينوري، عبد الله بن مسلم (ت ٢٧٦هـ)، ١٤٢٣م، الشعر والشعراء، القاهرة: دار الحديث.
20. ابن قتيبة الدينوري، ١٤١٨هـ، عيون الأخبار، د. ط، بيروت: دار الكتب العلمية.
21. ابن قتيبة الدينوري، ١٩٩٢م، المعارف، تح: ثروت عكاشة، ط٢، الهيئة المصرية العامة: القاهرة.
22. ابن كثير، عماد الدين، أبو الفداء، إسماعيل بن عمر بن كثير القرشي الدمشقي (٧٧٤هـ)، ٢٠١٣م، البداية والنهاية، تح: مأمون محمد سعيد صاغرجي، ط٣، دمشق – بيروت: دار ابن كثير.

پهترکردنی نهیارهکاندا همتا رادیهکی زور سهرکهوتوو بوون، چونکه سیاسهتی شهرى ناوخوی و هاندانی هوزمهکان و کهسایهتییه نهیارهکانیان، له دژی یهکتری پهیرمو دمهکرد، نههمش وایکردوو بهرهی دژبر ماندوو و پهترهوازه بیت.

٥- ههلوهشاندهوهی پهیمانه کومه لایهتییهکان: کاتیک ههردوو دمهلهت بۆ لاوازکردنی نهیاران، ههموو نهو نهریته کومه لایهتی و ئیسلامی و عمر مبیانهی پینیل دمهکرد، که پهیرهست بوون به دالدهدان و پهنادان و پاراستنی لاواز و ههلهاتوو و مانهوه لهسهر پهیمان و بهلین، نههمش بیهتمانهی و لیکهوتیهی خرابی له نیوان دهسهلات و هاوولاتیاندا، هیناومه ناروه.

پهراویزهکان:

- ١- واته: (نهوانهی که پهیمانت لهگهل بهستن، لهپاشان ههموو جارن پهیمانیان ههلهدهشینن و هیچ ترسی خودایان نییه).
- قورئانی پیروز، ٢٠١٠ز، و. ههزار، چ٢، انتشارات احسان، ل (١٨٤).

7. سهرچاوهکان

قورئانی پیروز

یهکهه: سهرچاوهکان به زمانی عهرهه

أ- سهرچاوه رهسهنهکان

1. ابن الاثیر، علي بن أبي الكرم محمد بن محمد (ت ٦٣٠هـ)، ١٩٩٧م، الكامل في التاريخ، تح: عمر عبد السلام تدمري، ط٢، بيروت: دار الكتاب العربي.
2. ابن بكار، الزبير بن بكار بن عبد الله (ت ٢٥٦هـ)، ١٩٩٦م، الأخبار الموفيات، تح: سامي مكي العاني، ط٢، بيروت: عالم الكتب.
3. البلاذري، احمد بن يحيى بن جابر (ت ٢٧٩هـ)، ١٩٩٦م، انساب الاشراف، تح: سهيل زكار و رياض زركلي، ط١، بيروت: دار الفكر.
4. ابن الجوزي، عبد الرحمن بن علي بن محمد (ت ٥٩٧هـ)، ١٩٩٢م، المنتظم في تاريخ الملوك والامم، تح: محمد عبدالقادر عطا و مصطفى عبدالقادر عطا، بيروت: دار الكتب العلمية.
5. الجاحظ، عمرو بن بحر أبو عثمان (ت ٢٥٥هـ)، ١٤٢٣م، البيان والتبيين، دار ومكتبة الهلال، بيروت، البيان.
6. جرير بن عطية الخطفي (ت ١١٠هـ)، ديوان جرير، تح: نعمان محمد، ط٣، القاهرة: دار المعارف.
7. أبو حنيفة الدينوري، أحمد بن داود (ت ٢٨٢هـ)، ١٩٦٠م، الأخبار الطوال، تح: عبدالمنعم عامر، ط١، مصر: وزارة الثقافة والارشاد الثقافي.
8. ابن خلدون، عبد الرحمن بن بن خلدون (٨٠٨هـ)، ١٩٨١م، العبر و ديوان المبتدأ والخبر، تح: سهيل زكار، ط١، بيروت: دار الفكر.

الاسلامي، جامعة السليمانية، حكومة اقليم كردستان/العراق.

سنيهم: گوڤاره زانستيهكان

37. بهختيار عبدالله كهریم، (٢٠٢٣ز)، پرسى دانانى على رمزا بهجینشین لهتیوان سیاست و باومردا (٢٠١-٢٠٣/ک/٨١٧-٨١٠ز)، گوڤارى زانکو یو زانسته مروڤایهتییهكان/زانکوى ههولیر، بهرگی (٢٧)، ژماره (٢).

38. السلطاني، حيدر عامر هاشم، ٢٠٢٢م، اسالیب الدولة الاموية في مواجهة الخوارج، مجلة التربية الاساسية للعلوم التربوية والانسانية، جامعة القاسم الخضراء، العدد ٥٦، الجلد ١٤.

39. صلاح كانبی اسماعیل و كامل اسود قادر، نظرة الخلفاء العباسيين لسلطة الخلافة ووسائلهم في الحفاظ عليها ١٣٢-٢٣٢هـ/٧٥٠-٨٤٧م، ملحق الجامعة العراقية.

40. المطيري، راكان ذعار، ٢٠٢٢م، السلطة والفتوى في العصر العباسي الاول ١٣٢-٢٣٢هـ/٧٥٠-٨٤٧م، حوليات آداب عين شمس، المجلد ٥٠، العدد ابريل-يونيو.

41. ناهضة مطير حسن، ٢٠١١م، السلطة العباسية والمعارضة (١٣٢-٢٤٧هـ/٧٤٩-٨٦١م)، المؤتمر العلمي الرابع لكلية التربية/ جامعة واسط، محور الثاني، بالعلم والمعرفة نبني العراق الجديد.

ملخص البحث

إن هذه الدراسة المعونة بـ "آليات وأساليب إضعاف المعارضين في عهد الدولتين الأموية والعباسية (٤١-٢٣٢هـ / ٦٦١-٨٤٧م)" تطرقت إلى تحليل الآليات والوسائل المتنوعة وبحثهما اللتين استخدمتهما السلطات الأموية والعباسية وذلك إبان فترة حكمهما لمواجهة التيارات السياسية والدينية المعارضة وإضعافهما، مثل الخوارج والشيعة والعلويين، فضلاً عن الشخصيات المعارضة للسلطة. وتكشف الدراسة أيضاً كيف أن هاتين الدولتين، وبسبب طبيعة تولي السلطة وإشكالية الشرعية، لجأتا إلى مجموعة من الأساليب "الناعمة" و"الخشنة" التي تعارضت في كثير من الأحيان مع المبادئ الإسلامية.

يتناول المحور الأول الأدوات الناعمة التي تجلّت في توظيف الدعاية الدينية، والشعر السياسي، والخطاب الوعظي، إلى جانب استغلال منابر المساجد، والطعن في شخصيات الخصوم؛ بهدف تشوير وتشويه صورتهم وعزلهم عن محيطهم الاجتماعي. كما شكّلت سياسة "فرق تسد" و"نقض العهود الاجتماعية"، كالتراجع عن منح الأمان، ركيزة أساسية في إضعاف تماسك قوى المعارضة.

أما المحور الثاني، فيركّز على الأدوات الخشنة التي تمثّلت في الاعتقال والتعذيب والاغتيال السياسي والتصفية الجسدية، وصولاً إلى

23. مسكويه، أبو علي أحمد بن محمد بن يعقوب (ت ٤٢١هـ)، ٢٠٠٢م، تجارب الامم، تح: ابو القاسم امامي، ط١، تهران: دار سروش للطباعة والنشر.

24. النويري، احمد بن عبد الوهاب (ت ٧٣٣هـ)، ١٤٢٣هـ، نهاية الارب في فنون الادب، ط١، القاهرة: دار الكتب والوثائق القومية.

بـژێدهرهكان

25. سعدون عباس نصرالله، ١٩٨٧م، الدولة الاداريسية في المغرب/العصر الذهبي ١٧٢-٢٢٣هـ/ ٧٨٨-٨٣٥م، ط١، بيروت: دار النهضة العربية

26. السيد، رضوان، ١٩٩٣م، مفاهيم جماعات في الاسلام، ط١، بيروت: دار المنتخب العربي.

27. أبو الشباب، أحمد عوض، ٢٠٠٥م، الخوارج (تاريخهم، فرقهم، وعقائدهم)، ط١، بيروت: دار الكتب العلمية.

28. طقوش، محمد سهيل، ٢٠٠٩م، تاريخ الدولة العباسية، ط٧، بيروت: دار النفائس.

29. طهوب، صلاح، ٢٠٠٢م، موسوعة التاريخ الاسلامي/العصر الاموي، دط، عمان: دار اسامة للنشر.

30. عبداللطيف حمزة، ١٩٦٥م، ابن المفتح، ط٣، دار الفكر العربي.

31. العش، يوسف، ١٩٨٥م، الدولة الأموية، ط٢، دمشق: دار الفكر.

32. عمارة، محمد، ١٩٨٨م، المعتزلة ومشكلة الحرية الانسانية، القاهرة: دار الشروق.

33. قلهوزن، يوليوس، ١٩٩٣م، احزاب المعارضة السياسية الدينية في صدر الاسلام، تر: عبدالرحمن بدوي، القاهرة: مكتبة النهضة المصرية.

دووهم: نامه و تيزه زانستيهكان

34. الجعفري، سامي محمد يوسف، ٢٠١٠م، التنافس على السلطة في العصر العباسي الاول (١٣٢-٢٣٢هـ/ ٧٤٩-٨٤٩م)، اطروحة مقدمة الى جامعة سانت كليمنتس وهي جزء من متطلبات نيل درجة الدكتوراه في فلسفة التاريخ الاسلامي، قسم التاريخ.

35. السعدي، عبدالعزيز بن عبدالله بن راشد، ٢٠٢١م، حركات المعارضة ضد الدولة العباسية في العراق زمن الخليفة المأمون (١٩٨-٢١٨هـ/ ٨١٣-٨٣٣م)، رسالة ماجستير غير منشورة مقدمة الى قسم التاريخ، كلية الاداب والعلوم الاجتماعية، جامعة السلطان بن قابوس، سلطنة عمان.

36. صلاح كانبی اسماعیل، ٢٠٠٨م، التعذيب في العصرين الأموي و العصر العباسي الاول ٤١-٢٣٢هـ/ ٦٦١-٨٤٦م، اطروحة مقدمة الى قسم التاريخ، كلية العلوم الانسانية، وهي جزء من متطلبات نيل درجة الدكتوراه في فلسفة التاريخ

introduction of new tactics such as clandestine poisoning and the burning of opponents.

The study's findings demonstrate that both states prioritized political interests over moral values and used the religious justification of political conflict as a pretext for suppressing dissenting voices, thus contributing to a widening gap between the ruling power and society.

Keywords: Islamic Caliphate, political legitimacy, political opposition, religious propaganda, physical liquidation

فرض العقاب الجماعي على المدن والقبائل، والتمثيل بالجثث بغرض بثّ الرعب في نفوس المجتمع. وفي العصر العباسي، شهدت هذه الأساليب مزيداً من التطوير، مع استحداث وسائل جديدة مثل التسميم السري وإحراق المعارضين.

وتُظهر نتائج الدراسة أن كلا الدولتين قدّمتا المصالح السياسية على القيم الأخلاقية، واعتمدتا تديين الصراع السياسي ذريعةً لقمع الأصوات المعارضة، مما أسهم في تعميق الفجوة بين السلطة والمجتمع.

الكلمات المفتاحية: الخلافة الإسلامية، الشرعية السياسية، المعارضة السياسية، الدعاية الدينية، التصفية الجسدية

Abstract

This study, entitled "**Mechanisms and Methods of Weakening Opponents during the Umayyad and Abbasid Caliphates (41-232 AH / 661-847 CE)**" analyzes the various mechanisms and methods employed by the Umayyad and Abbasid authorities during their reigns to confront and weaken opposing political and religious movements, such as the Kharijites, Shiites, and Alawites, as well as individuals opposed to the ruling power. The study also reveals how these two states, due to the nature of their accession to power and the issue of legitimacy, resorted to a range of "soft" and "hard" tools that often-contradicted Islamic principles.

The first section examines the soft tools, which manifested in the use of religious propaganda, political poetry, and sermons, along with the exploitation of mosque pulpits and character assassinations of opponents, all aimed at discrediting and isolating them from their social environment. The "divide and rule" policy and the breaking of social covenants, such as reneging on guarantees of safety, formed a cornerstone in weakening the cohesion of opposition forces.

The second axis focuses on the harsh tools employed, including arrest, torture, political assassination, and physical liquidation, culminating in the imposition of collective punishment on cities and tribes, and the mutilation of corpses to instill terror in society. During the Abbasid era, these methods underwent further development, with the